

De Oekraïense Leonid en Vira moesten hun thuis achterlaten: “We mochten twee tassen meenemen, en de kat”

31.8.2026 - | Het Nederlandse Rode Kruis

Leonid en Vira moesten hun huis vlak bij de Russische grens achterlaten. Sindsdien probeert het echtpaar een nieuw bestaan op te bouwen op het Oekraïense platteland. Maar dat gaat niet zonder slag of stoot.

Toen het geweld in 2022 hun woonplaats in het noorden van Oekraïne bereikte, moesten Leonid en Vira halsoverkop vluchten. Hun boerderij in Khotiivka, op slechts enkele kilometers van de Russische grens, lieten ze achter. Veel meenemen konden ze niet.

“We gingen heel vroeg weg, zodat de rondvliegende drones ons niet konden zien”, vertelt Vira. “We mochten twee tassen met kleding meenemen. En de kat.”

Sindsdien wonen ze in een afgelegen huis op het platteland bij Tsjernihiv. Het is niet hun eigen woning. Aan de muren hangen foto's van onbekende mensen en er is geen stromend water. Of hun oude huis nog overeind staat, weten ze niet.

“Wij hadden daar een mooi leven”, zegt Vira. “Maar alles veranderde.”

Leonid en Vira ontvluchtten hun huis, behalve hun kat moesten ze bijna alles achterlaten.

Opnieuw een zware tegenslag

Begin 2026 kreeg het echtpaar opnieuw een klap te verwerken. Leonid raakte ernstig gewond bij een fietsongeluk. Hij liep meerdere botbreuken op, kon niet meer lopen en verloor gedeeltelijk zijn spraakvermogen. Een maand lang lag hij op de intensive care.

“Zijn hele lichaam was kapot”, vertelt Vira, die geen nacht van zijn zijde week. Toen Leonid uiteindelijk weer naar huis mocht, bleef hij vooral in bed.

Meer dan medische hulp

Vanaf dat moment komen de hulpverleners van het Oekraïense Rode Kruis, Anna en Diana, regelmatig langs. Diana (23) is fysiotherapeut en helpt Leonid met oefeningen voor zijn herstel. Casemanager Anna helpt het echtpaar de weg te vinden in het bureaucratische bos van steunmaatregelen van de overheid.

“Het gaat om veel meer dan alleen medische hulp”, legt Anna uit. “Mensen verdwalen vaak in een ingewikkeld systeem van regels, formulieren en instanties. Ik weet welke stappen nodig zijn en waar mensen recht op hebben.”

Met haar hulp kreeg Leonid de officiële status van persoon met een beperking. Daardoor kan hij nu gebruikmaken van voorzieningen zoals een rolstoel en een aangepast bed. Anna: “Het doel is dat Leonid weer zo zelfstandig mogelijk thuis kan functioneren, ook als zijn vrouw even weg is.”

Het leven van Leonid en Vira gaat ook na hun vlucht verder. Ondanks de onzekerheid over de toekomst vinden ze stukje bij beetje een gevoel van veiligheid terug op hun nieuwe plek.

Stap voor stap vooruit

Tijdens een van de fysiotherapiesessies legt Diana een kussen op de vloer. Leonid pakt zijn krukken en zet voorzichtig een stap over het kussen heen.

Toen Diana hem na het ongeluk voor het eerst bezocht, leek dat nog ondenkbaar. “We begonnen met de kleinste bewegingen”, vertelt ze. “Zijn enkel bewegen, zijn schouder bewegen, kleine kniebuigingen. Zijn balans was volledig weg.”

De vooruitgang kwam langzaam, maar was zichtbaar. “Na twaalf sessies kon hij weer zelfstandig zitten, opstaan en kleine stukjes lopen. Dat hadden we eerlijk gezegd niet verwacht.”

Lichtpuntje in moeilijke tijden

Diana helpt veel meer mensen die moeten leren leven met verlies, pijn en onzekerheid. Veteranen die aan het front een arm of been zijn kwijtgeraakt. Of mensen die door het geweld hun leven opnieuw moeten opbouwen. “Ik heb de mooiste baan van de wereld”, zegt ze. “Ik kan het leven van mensen iets lichter maken en weer wat hoop geven.”

Vira herinnert zich nog goed hoe de hulpverleners ook midden in de winter naar hun afgelegen huis kwamen. Ze had nooit verwacht dat iemand de moeite zou nemen om hen op te zoeken terwijl de temperaturen ver onder nul lagen. Dat ontroert haar nog steeds.

Fysiotherapeut Diana helpt Leonid met zijn herstel.

Het Rode Kruis in Oekraïne

Het Oekraïense Rode Kruis helpt mensen die zijn getroffen door het conflict met onder andere psychosociale hulp, revalidatiezorg en ondersteuning bij dagelijkse voorzieningen.

Voor Leonid en Vira betekent deze steun veel. Hun oude leven krijgen ze niet terug. Maar met ondersteuning van hulpverleners van het Oekraïense Rode Kruis bouwen ze stap voor stap aan de toekomst. En hoewel het huis waar ze nu wonen nooit hun thuis zal vervangen, vinden ze er langzaam iets terug wat ze onderweg zijn kwijtgeraakt: een gevoel van veiligheid.

<https://www.rodekruis.nl/nieuwsbericht/oekraiense-leonid-en-vira-moesten-hun-huis-ontvluchten>